

[Ole Olsen]

personalet i bank- og sparekassetilsynet. Det er en kritik imod det system, hvor man har sat bank- og sparekassetilsynet til at være monopolmyndighed. Man kan selvfølgelig sige, at ulykken kan ikke blive så stor, for det har banktilsynet været hele tiden i henhold til en bekendtgørelse fra handelsministeren. Det er selvfølgelig rigtigt nok, men man kunne jo godt have håbet, at meningen med en ændring af loven nu var, at man ville effektivisere monoptilsynsfunktionen over for banker og sparekasser.

Man kan jo prøve at gennemgå den beretning, der aflægges. Så tror jeg, man vil være enig med mig i, at det ikke ligefrem er som monopolvirksomhed eller som prisvirksomhed, tilsynet med banker og sparekasser har brilleret i den periode, der er forløbet.

Med hensyn til ankeinstansen skal jeg sige, at jeg føler det helt urimeligt, at vi gør ministeren til ankeinstans, at man ikke anvender monopolankenævnet. Går man tilbage til tiden før monoptilsynet blev oprettet ved monopolloven af 1955, så vil man se, at da var handelsministeren ankeinstans. Det fandt man var meget kedeligt, og man oprettede derfor det specielle monopolankenævn, som nu blev endeligt afgørende, dog med adgang til at gå til domstolene.

Vi ville i hvert fald foretrække, at man lavede om på ankeinstansen og bibeholdt monopolankenævnet, men som sagt, vi ser lidt skævt til alle tre lovforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Kernen i denne sag er jo, at rentemarginalloven udløber den 31. marts 1979, så skal den enten forlænges eller forbedres. Den var ikke så god, som den kunne være. Kommunerne har tidligere foreslået, at rentemarginalen skulle nedsættes til 4 pct. Efter regeringens forslag skal en begrænsning af rentemarginalen helt bortfalde.

Jeg synes, de tre lovforslag, hvoraf det ene jo er hovedforslaget, viser to ting: hvilken stor magt bankerne har her i landet, og den udvidede indflydelse, bankerne har fået ved venstres deltagelse i regeringen. Det skinner ganske tydeligt igennem.

Nu skal det altså være tilsynet med banker og sparekasser, der skal kigge på bankerne. Da jeg gik dette lovforslag igennem, kom jeg til at spekulere på: hvad er det i grunden for

et tilsyn? Jeg fik oplyst, at det består af en direktør og 6 inspektører af 1. grad. De er alle sammen riddere af dannebrog. Nogle endda af 1. grad. Deres personlige hæderlighed skal jeg selvfølgelig ikke drage i tvivl, men det siger jo noget om den folkelige kontrol. Jeg tør næsten garantere for, at sådan et tilsynsråd, hvor de alle sammen er riddere, sgu vil være meget velvilligt indstillet over for bankerne. Det kan man også bevise. Jeg har her en beretning fra tilsynet med banker og sparekasser. Her beretter det, at den lov, vi har haft om rentemarginalen, er blevet groft overtrådt af bankerne i stor målestok. Og så siger man i beretningen – det er på side 25:

»Hvis et pengeinstitut ikke kan godtgøre, at dets rentemarginal vil blive bragt i overensstemmelse med lovens bestemmelser, så gives der pålæg om at træffe foranstaltninger til nedbringelse til basisperiodens rentemarginal.«

Videre siges det:

»Tilsynet har således efter de kvartalsvise indberetninger ført forhandlinger med adskillige pengeinstitutter, ligesom der er udstedt pålæg om nedbringelse.«

Og så kommer det sidste og afgørende:

»Tilsynet har dog endnu ikke fundet det nødvendigt at søge lovens straffebestemmelser anvendt.«

Nej, det er et mildt og dejligt tilsyn, bankerne har her. De kan sgu næsten gøre, hvad de vil. Så forhandler man lidt, så snakker man lidt, og så giver man nogle pålæg, som bankerne kan følge eller lade være med at følge, for straffebestemmelserne bringes selvfølgelig ikke i anvendelse.

Jeg synes også, det er nødvendigt at tage en anden ting med i billedet. Hvorfor fik vi denne rentemarginallov? Det var jo i forbindelse med overenskomstafslutningen i 1975. Det synes den socialdemokratiske ordfører helt at have undladt at tale om heroppe. Dengang sagde man: der skal ikke alene gribes ind over for arbejderne, nej, nu skal der søreme også gribes ind over for bankerne med en rentemarginallov. Det er det, man nu stryger. Selv om loven ikke var så god, så kunne den i hvert fald lægge en dæmper på de fortjenester, som banker og sparekasser kunne få.

Jeg synes, disse lovforslag er meget, meget symptomatiske for hele den lovgivning, rege-